

دانش و پژوهش در روانشناسی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسکان (اصفهان)

شماره سی ام - زمستان ۱۳۸۵

صفص ۷۰ - ۵۱

ارتباط توکل به خدا و سایر رهیافت‌های مقابله‌ای با اضطراب در دانشآموزان دختر دوره متوسطه

ایلناز سجادیان^۱ - ناهید اکرمی^۲

چکیده

هدف از این پژوهش بررسی رابطه بین توکل به خدا و سایر رهیافت‌های مقابله‌ای با اضطراب است. جامعه آماری این پژوهش را کلیه دانشآموزان دختر دوره متوسطه شهر اصفهان تشکیل می‌دهند. در این پژوهش که از نوع پس‌رویدادی (همبستگی-علی) است، ۶۰ دانشآموز به روش تصادفی خوشای از بین نواحی ۲ و ۳ آموزش و پرورش شهر اصفهان انتخاب شدند. ابزار سنجش، پرسشنامه رهیافت در پیشامدها و رخدادهای زندگی غباری (۱۳۷۹) و پرسشنامه خودسنجی اضطراب اشپیلبرگر (۱۹۷۱) بود. داده‌های به دست آمده با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج آزمون همبستگی پرسون نشان داد که رابطه معناداری بین چند رهیافت مقابله‌ای به ویژه در بعد حالات با اضطراب وجود دارد، ولی رابطه معناداری بین رهیافت

۱- کارشناس ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه اصفهان و عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسکان

۲- عضو هیأت علمی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه اصفهان

توکلی با اضطراب در سطح ($P < 0.01$) مشاهده نگردید. همچنین یافته‌های آزمون تحلیل واریانس یکراهه نشان داد که بین محورهای اقدامی و محورهای حالاتی در دانش آموزان در سطح ($P < 0.01$) تفاوت معنادار آماری وجود دارد.

کلید واژه‌ها: توکل به خدا، رهیافت‌های مقابله‌ای، اضطراب، دانش آموزان دختر

مقدمه

پیچیدگی زندگی در قرن اخیر و رشد و پیشرفت در عرصه‌های مختلف زندگی باعث شد که انسان به‌طور مداوم در مقابل ناملایمات از خود سازگاری نشان دهد. اضطراب یکی از شایعترین اختلالاتی است که بر اثر تعارضات و ناکامیهایی به وجود می‌آید، که شخص در زندگی تجربه کرده و قادر نیست به نحو صحیحی با آنها روبه‌رو شود. اضطراب هسته مرکزی و زمینه‌ساز اختلالات متعددی نظیر ترس، وسوس، خودکشی، سوء مصرف مواد، اختلالات شخصیت و انواع انحرافات است و به عنوان یک اختلال در ۲ تا ۴ درصد جمعیت دیده می‌شود (کلارنس، ۱۳۷۰؛ کاپلان و سادوک، ۱۳۸۳). دانش آموزان نیز به عنوان گروهی از جمعیت، به دلایل مختلف در طول تحصیل خود، درجاتی از اضطراب را نشان می‌دهند و این امر حساسیت استفاده از رهیافت‌های مقابله‌ای را ضروری می‌سازد. امروزه روش‌شن شده است که مردم در رویارویی با موقعیت‌های پر تنش از پاسخهای مقابله‌ای متفاوتی استفاده می‌کنند (کارور، اسکایر، ویتراب، لازاروس و فولکمن^۱، ۱۹۸۴)، به نقل از صولتی دهکردی و همکاران، (۱۳۸۲). افرون بر آن ویژگیهای موقعیت تنش‌زا به ویژه جایگاه مهار تنش پاسخهای مقابله‌ای متفاوتی را برابر می‌انگیزد که این روش‌های گوناگون بسته به جنسیت و دیگر ویژگیهای شخصیتی جالتهای روانی و روان‌شناختی متفاوتی در فرد ایجاد می‌کند. همچنین به کارگیری انواع شیوه‌های مقابله‌ای پیامدهای متفاوتی در سلامت جسمانی و روانی افراد دارد (تیلور، ۱۹۹۱). در هر یک از موقعیت‌ها فرد ممکن است با سعی و تلاش خود به منظور رفع تهدید گام بردارد یا از دیگران کمک بگیرد و یا اینکه به خدا متولّ شود (جنبه رفتاری)، همچنین این فرد ممکن است این حادثه را به یکی از عوامل؛ شناس، طبیعت، دخالت افراد دیگر، خدا یا شیطان و عوامل ماوراء‌الطبیعه نسبت

۱-Carver, Schier, Weintraub, Lazaruse, Folkman

دهد (جنبهٔ شناختی)، به علاوه در موقع بروز رویداد فرد حالات و احساساتی مانند اضطراب، نگرانی، ناراحتی، افسردگی، پرخاشگری و نامیدی و مواردی مانند اینها را تجربه می‌کنند (جنبهٔ عاطفی)، در مورد توکل به خدا از بعد اول (رفتاری) با عنوان اقدام نام برده می‌شود. انسان در موقعی که به خدا توکل می‌کند ضمن تلاش و کوشش از خداوند می‌خواهد که او را در حل مشکل یاری کند، ولی در بعد دوم (شناختی) توکل به خدا آن است که انسان در موقعی که مهار موقعیت از دستش خارج می‌شود یا در هنگام تردید در حصول نتیجهٔ مثبت، آن را به خواست الهی واگذار کند. در اسناد نیز انسان به تناسب نوع آن ممکن است رویداد را به خود، خدا و طبیعت و منابع اسنادی دیگر نسبت دهد و در سایهٔ آن حالات و هیجاناتی را تجربه کند. برای همین در اینجا جنبهٔ اشتراکی برقرار می‌شود و مفهوم توکل در مطالعات پژوهشی به اسنادهای مذهبی مربوط می‌شود (سجادیان و نادی، ۱۳۸۵). در یک پژوهش، توضیح و توجیه وقایع تغییردهندهٔ زندگی در دانشجویان مورد مطالعه قرار گرفت. اسنادها شامل واسطه‌های علی، مذهبی (خدا و شیطان)، عوامل طبیعت‌گرایانه (ویژگیهای شخصیت اصلی) و عوامل ماورای طبیعی (تقدیر و شانس) بودند. همان‌طور که پیش‌بینی می‌شد، اسناد به خدا وقتی ارائه شد که واقعه، تغییردهندهٔ زندگی و دارای پیامد مثبت بود و اسناد به شیطان موقعی مطرح شد که وقایع، تغییردهندهٔ زندگی و دارای پیامد منفی بودند (لاپفر و همکاران، ۱۹۹۶). روبرت (۱۹۹۲) معتقد است که مذهب یک منبع حمایتی برای افراد است که در رویارویی با مشکلات کمتر آسیب می‌بینند، زیرا این افراد روش‌های مقابلهٔ گوناگونی دارند که در مواجهه با حوادث فشارزای زندگی از آنها بهره می‌گیرند. افزون بر آن می‌توانند بر فعالیتهای مقابله‌ای تأثیر بگذارند. بنابراین مقابلهٔ مذهبی متکی بر باورها و فعالیتهای مذهبی است و از این طریق در مهار تنشهای هیجانی و ناراحتی فیزیکی به افراد معتقد به مذهب کمک می‌کند. بر این اساس مقابلهٔ مذهبی به عنوان روشی که منابع مذهبی مانند دعا و نیایش، توکل و توسل به خداوند را برای مقابله به کار می‌برد، تعریف شده است. یافته‌های اخیر نشان داده‌اند که این نوع مقابله‌ها هم به عنوان منبع حمایت عاطفی و هم وسیله‌ای برای تغییر مثبت از حوادث زندگی به کار گرفته می‌شوند و می‌توانند به کارگیری مقابلهٔ بعدی را آسان‌تر کنند (کارور و همکاران، ۱۹۸۹، به نقل از صولتی دهکردی و همکاران، ۱۳۸۲).

تیلور، کنز، کوئینک، موبرك،

کوالی، ۱۹۸۸) بیان می‌دارند که رفتارهای مذهبی همچون نماز خواندن، صداقت، اعتقاد به خداوند یا خواندن کتابهای مذهبی ممکن است از طریق ایجاد امید و تشویق در جهت ایجاد دیدگاه مثبت نسبت به شرایط موجود و بیرون کشیدن فرد از یک بحران مأیوس‌کننده که بر روی آنها سلط چندانی هم ندارد، سبب ایجاد یک نوع آرامش درونی گردد (کوئینک، ۱۹۹۵). توانمندی رفتارهای مذهبی باعث آن شده است که روش‌های درمانگری مذهبی، علاوه بر روش‌های روان‌شناختی دیگر همچون رفتارگرایی، شناختگرایی، انسان‌گرایی، روان تحلیل‌گری و معنادرمانی، جایگاه ویژه‌ای در بین شیوه‌های مهار اختلالات روانی پیدا کند و تحقیقات انجام شده که مبنی بر نظریه‌های روان‌درمانی دینی است نیز کارآمدی این روشها را در کاهش مشکلات روانی افراد از جمله اضطراب دانش‌آموزان (پیرسمن و همکاران، ۱۹۹۰) و فشارهای روانی (لیندنتهال و همکاران، ۱۹۷۰، استارک، ۱۹۷۱، گارتner و همکاران، ۱۹۹۱) نشان داده‌اند. تحقیقات فراوانی تأثیر استنادهای مذهبی، ادراک مهار و مقابله‌های مذهبی بر سلامت روانی افراد را تأیید کرده‌اند. (گورساج و اسمیت، ۱۹۸۳، اسپیلکا، ۱۹۸۹، افلک^۱، تنن، ۱۹۸۷، شاپیرو و همکاران^۲، ۱۹۹۶، به نقل از والستون و همکاران، ۱۹۹۹، پرگامنت، ۱۹۹۷، مینز و مکنایت، ۱۹۹۹، مینارد و همکاران، ۲۰۰۴، سیرز و همکاران، ۱۹۹۷، به نقل از غباری بناب و همکاران، ۱۳۸۲). جورک و همکاران (۱۹۹۷)، در پژوهشی نقش باورهای مهار مذهب و ایمان به خدا را به عنوان تعديل‌کننده استرس پروتستان‌های کره‌ای و قفقازی مقیم آمریکا مورد مطالعه قرار دادند. در این تحقیق رابطه بین وقایع منفی زندگی و استناد به چهار مرکز کنترل (درون‌گرا بودن، اعتقاد به وجود افراد قادرتمند، شانس و کنترل خداوند) با درمان‌گری روان‌شناختی مورد مطالعه قرار گرفت. نتایج نشان داد که رابطه میان اعتقاد به کنترل خداوند و اضطراب در قفقازی‌ها منفی بود، ولی برای افراد کره‌ای این رابطه مثبت بود. پرگامنت (۱۹۹۷)، با مرور ۱۳۰ پژوهش در زمینه مقابله و سازگاری مذهبی و نقش آن در سلامت روانی نتیجه گرفت که ۳۴ درصد از مطالعات بر تأثیر مثبت و معنادار مقابله و سازگاری مذهبی در کاهش اضطراب اشاره دارند. آدلر (۱۹۸۷)، در پژوهشی تأثیر

1-Affleek

2-Shapiro et al

مذهبی بودن را بر افسردگی بررسی کرد. نتایج نشان داد افسردگی در مردان و زنانی که به کلیسا می‌روند و به نیایش می‌پردازند، کاهش می‌یابد (به نقل از بیت و آرجیل، ۱۹۹۶). پارک و همکاران (۱۹۹۰)، نشان دادند که مذهبی بودن درون سو، اثر وقایع غیرقابل مهار را در زندگی تعديل می‌کند و موجب کاهش افسردگی و اضطراب در افراد پروتستان می‌گردد. کوئینک و همکاران (۱۹۹۵)، رابطه مذهبی بودن را با نشانه‌های شناختی افسردگی بررسی کردند. نتایج این تحقیق نشان داد که نشانه‌های شناختی افسردگی با مقابله مذهبی رابطه‌ای منفی و معنادار دارد. خستگی، بی‌علاقتگی، کناره‌گیری اجتماعی، احساس شکست و نالمیدی همگی به صورت معناداری در افرادی که از مقابله مذهبی استفاده می‌کردند کمتر دیده می‌شد. وود و همکاران (۱۹۹۹)، در پژوهشی ارتباط بین مذهبی بودن و وضع امنیت عاطفی را در زنان آفریقایی مقیم آمریکا که مبتلا به ویروس ایدز بودند، مطالعه کردند و به این نتیجه رسیدند که مقابله مذهبی (توکل به خدا و جست‌وجوی آسایش در مذهب) با افسردگی و اضطراب در آنان رابطه منفی دارد. در تحقیق دیگری مورفی و همکاران (۲۰۰۰)، نیز نشان دادند که اعتقادات دینی و مقید بودن به آن، با نداشتن افسردگی همبستگی دارد. در تحقیق اکس لاین (۲۰۰۰)، نیز مذهب منبع آرامش تلقی شده و در آن ارتباط بین متغیرهای مذهبی و پریشانی روانی در بین دو گروه آزمایشی بیماران مراکز درمانی و گروه دانشجویان مورد بررسی قرار گرفت. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که آرامش روانی با داشتن مذهب همبستگی مثبت دارد. آزمودنیهای پژوهش گرایش به نداشتن مذهب را با سطح بالای افسردگی و افکار خودکشی مربوط داشتند و آرامش را در داشتن مذهب نشان دادند. در بین دانشجویان افسردگی با احساس بیگانگی از خدا و تضادهای بین‌فردی در زمینه‌های مذهبی همراه بود. نتایج این تحقیق نقش دوری از مذهب را به عنوان منبع مهم پریشانی روانی روشن می‌کند (به نقل از قریشی‌راد، ۱۳۸۲). نتایج تحقیق کوئینک و همکاران (۱۹۹۷)، که بر روی بیماران بستری در دو بیمارستان انجام شد، نشان داد که ۶۰ درصد از افراد مورد بررسی که معتقد به مذهب بودند، انعطاف بیشتری برای کنار آمدن با مشکل خود داشتند و ۱۲ درصد آنان پیش از اینکه مستقیماً سؤال شود اظهار داشتند که مذهب مهمترین عامل برای مقابله و کنار آمدن با مشکلات است. این بررسی نشان داد که رویارویی مذهبی و روان درمانگری معنوی با بیماریهای بسیار جدی همبستگی

مثبت دارد. بوالهری و همکاران (۱۳۷۹)، پژوهشی بر روی ۴۰۸ (۲۳۴ مرد، ۱۷۴ زن) دانشجوی رشته پزشکی دانشگاههای علوم پزشکی ایران و تهران که در مقاطع مختلف مشغول به تحصیل بودند انجام دادند. نمونه به صورت تصادفی انتخاب شد. ابزار سنجش آزمون خودساخته توکل بود که با استفاده از پرسشنامه نشانگان استرس در سه بعد؛ جسمانی، روانی و شناختی ساخته شده بود. پژوهشگران دریافتند که بین نشانگان روانی و شناخت استرس در دانشجویان پزشکی همبستگی منفی و معناداری وجود دارد. میزان همبستگی نشانگان جسمانی استرس و توکل به خدا پایین و معنادار نبود. غباری بناب و همکاران (۱۳۸۲)، در پژوهشی با عنوان رابطه توکل به خدا با اضطراب، صبر و امیدواری در شرایط ناگوار در دانشجویان دانشگاه تهران، تعداد ۵۱۳ نفر از دانشجویان دوره کارشناسی را به صورت تصادفی خوشای انتخاب کرده و بر روی آنها پرسشنامه راهیابی در حوادث و رخدادهای زندگی و اضطراب خصیصه‌های اشپیلبرگر را اجرا کردند. نتایج این تحقیق نشان داد که بین گروههای دانشجویی با توکل بالا و توکل پایین از لحاظ اضطراب خصیصه‌ای تفاوت معنادار وجود دارد. همچنین همبستگی مثبت و معناداری بین توکل به خدا و امیدواری و همچنین توکل به خدا و صبر و تحمل در دانشجویان وجود داشته است. میرنسب (۱۳۸۰)، رابطه توکل به خدا و رهیافت‌های مقابله‌ای دیگر را با اضطراب و افسردگی در دانشآموزان تیزهوش و عادی بررسی کرد. برای به دست آوردن اطلاعات لازم از پرسشنامه‌های رگه‌های اضطراب اشپیلبرگر، پرسشنامه راهیابی در حوادث و رخدادهای زندگی و پرسشنامه افسردگی بک استفاده کرد. نمونه آماری این تحقیق ۲۴۰ دانشآموز (۱۲۰ دانشآموز تیزهوش و ۱۲۰ دانشآموز عادی) مقطع دیبرستان شهر تهران بودند که به صورت تصادفی انتخاب شدند و پرسشنامه‌ها در مورد آنها اجرا گردید. یافته‌های این تحقیق نشان داد که بین چند رهیافت مقابله‌ای با اضطراب و افسردگی رابطه معناداری وجود دارد. همچنین نتایج نشان داد که اثر نوع دانشآموز بر رهیافت‌های مقابله‌ای (بجز در اقدام شخصی و اسناد اجتماعی) معنادار است و میانگین دانشآموزان عادی از دانشآموزان تیزهوش بیشتر است. عامل جنیست نیز بر رهیافت‌های مقابله‌ای در بعد اسناد معنادار بوده است.

مطالعه و بررسی این پژوهش‌ها نشان می‌دهد که استفاده از رهیافت‌های مقابله مذهبی نقش کارآمد و مؤثر در کاهش مشکلات افراد و حفظ سلامت روانی آنها دارد.

نکته مهم آن است که روش‌های مقابله به منظور ایجاد حداکثر کارآمدی باید با الگوهای فرهنگی جامعه تطابق داشته باشد. در تمدن، فرهنگ و ارزش‌شناسی اسلامی، روش‌های مختلفی برای مقابله وجود دارد که از بین آنها می‌توان به صبر، عفو و بخشش، تسليم و توکل به خدا اشاره کرد.^۱ باور به اینکه خدایی هست که ناظر بر کارهاست و در هنگام گرفتاری انسان را یاری می‌کند، اضطراب و نگرانی را کاهش می‌دهد، به شکلی که بیشتر افراد مؤمن ارتباط با خدا را مانند ارتباط با یک دوست بسیار صمیمی بیان می‌کنند و باور دارند که اتکا و توکل به خداوند به عنوان یک شیوه مقابله‌ای مؤثر در رخدادهای ناگوار کمک زیادی به آنها می‌کند. در سوره انفال، خداوند این رابطه را به این صورت بیان می‌کند که: «إنما المؤمنون الذين إذا ذكر الله و جلت قلوبهم و إذا تليت عليهم آياته زادتهم إيماناً و على ربهم يتوكلون»^۲ مؤمنان کسانی هستند که چون نام خدا برده شود خوف بر دلهاشان چیره گردد و چون آیات خدا بر آنان خوانده شود ایمانشان افزون گردد و بر پروردگارشان توکل کنند. درست فهمیدن آیات خدا و ذکر و قرائت آنها بر ایمان مؤمنان می‌افزاید و در نتیجه از راه افزایش ایمان راه توکل را هموار می‌کند. ابن عربی در تعریف توکل می‌نویسد: توکل اعتماد قلبی بر خداوند متعال است، طوری که انسان در صورت فقدان اسباب ظاهری در عالم برای رسیدن به هدف دچار اضطراب نمی‌شود و اگر اضطراب بر او مستولی شود، چنین فردی متوكل نیست (غباری بناب و همکاران، ۱۳۸۲). منظور از توکل در این مقاله عبارت است از اعتماد به خدا در انجام کار و واگذاری امور به او، به طوری که فعالیت شخصی و تعادل روانی را افزایش داده و از اضطراب نرسیدن به هدف باز دارد. علاوه بر این توکل آثار فراوانی دارد؛ عزت، آرامش و بینیازی از خلق، امیدواری و رفع منفی نگری و انفعال، کفایت و مشکل‌گشایی و راهیابی به امور، دلاوری، تقویت صبر و موارد متعدد دیگر از جمله این آثار است که مجموع آنها باعث می‌شود تا احساس فراغی بسیار ناخوشایندی که اغلب مبهم و تنفس‌زن و مشکلات جسمانی را نیز پدید می‌آورد، برطرف شود (تاجیک، ۱۳۸۳).

۱- دلیل چنین اشاره‌ای وجود بستر فرهنگی، اعتقادی مناسب در کشور است. از میان روش‌های مختلف مقابله‌ای - مذهبی، در این مقاله رابطه میان اضطراب، رهیافتهای مقابله‌ای و توکل به خداوند مطالعه و بررسی شده است.

۲- انفال: ۲

بنابراین اگر خداوند به عنوان علت نهایی دنیا و تمام مخلوقات پذیرفته شود، توکل هم ابزار متقاعدکننده‌ای فرض می‌شود که خداوند به واسطه آن وقایع را در جهت خاصی هدایت می‌کند (سام مناهم، ۱۹۹۹).

با نگاهی به پژوهش‌های انجام گرفته که رابطه‌ای زنده و پویا را بین گرایش‌های مذهبی و کاهش علایم و اختلالات روانی در افراد مختلف و با فرهنگ‌های گوناگون به تأیید رسانده‌اند، این پژوهش به‌دلیل آن است تا رابطه بین توکل به خدا و سایر رهیافت‌های مقابله‌ای و نگرشی (تفویضی، اجتماعی، طبیعی و شخصی) دیگر را با اضطراب در دانش‌آموزان دختر دوره متوسطه شهر اصفهان بررسی کند.

روش پژوهش

این پژوهش از نوع پژوهش‌های پس‌رویدادی (همبستگی – علی) است. پژوهشگر به‌دلیل سنجش رابطه بین اضطراب، امیدواری و آرامش و صبر با توکل به خدا بوده است. جامعه آماری این پژوهش، کلیه دانش‌آموزان دختر دوره متوسطه شهر اصفهان بودند که در این مطالعه ۶۰ نفر از آنها به صورت تصادفی و به‌روش خوش‌های از بین دانش‌آموزان نواحی ۲ و ۳ شهر اصفهان در سال تحصیلی ۱۳۸۳ – ۸۴ انتخاب شدند.

ابزارهای جمع‌آوری

الف) برای بررسی میزان توکل به خدا در دانش‌آموزان دختر از پرسشنامه رهیافت پیشامدها و رخدادهای زندگی به تناسب شرایط سنی و موقعیت دانش‌آموزان استفاده شد. این پرسشنامه را غباری (۱۳۷۹) تهیه کرده است و شامل ۶ موقعیت فرضی است، هر موقعیت، به سه قسمت (الف، ب و ج) تقسیم می‌شود. بدین ترتیب که اول موقعیت فرض شده‌ای که تا حدی غیرقابل پیش‌بینی و از حیطه اختیار و توان دانش‌آموز خارج است ارائه می‌شود. به‌دلیل آن سه سؤال کلی مطرح می‌شود: در قسمت الف اقدام عملی دانش‌آموز در برخورد با آن موقعیت سؤال می‌شود و سپس در قسمت ب سؤالات اقدام در قالب پنج مقوله (توکل، تفویض، خود، دیگران و طبیعت) به عنوان الگوهای استنادی دانش‌آموز ارائه می‌شوند. در قسمت ج نیز حالت‌های احساسی دانش‌آموز در برابر رویداد یا موقعیت اعم از حالات مثبت یا منفی در قالب سه بعد

سؤال می‌شود که عبارت‌اند از: امیدواری در مقابل نامی‌می‌آی، آرامش، رویارویی با اضطراب و صبر و تحمل در مقابل اعتراض و عصیان. این پرسشنامه مبتنی بر متون اسلامی است که رفتار متوكلانه را مبتنی بر سه بعد شناختی، عاطفی و رفتاری می‌داند. این پرسشنامه روایی درونی بالایی را نشان می‌دهد. نتایج آلفای کرونباخ، برای بعد اقدام این پرسشنامه ۰/۸۸، برای بعد اسناد آن ۰/۸۵ و همسانی درونی کل آزمون نیز ۰/۹۲ است که بیانگر همسانی درونی بالای آزمون می‌باشد (میرنسب، ۱۳۸۰).

ب) پرسشنامه خودسنجی (پرسشنامه اضطراب اشپیلبرگر): در این پژوهش به منظور سنجش میزان اضطراب دانش‌آموزان از پرسشنامه رگه یا صفت اضطراب اشپیلبرگر^۱ استفاده شده است که قابلیت استفاده به صورت خوداجرایی را دارد و به دو صورت فردی و گروهی قابل اجراست (مهرام، ۱۳۷۲). این پرسشنامه فرم کامل ۴۰ سؤالی دارد که ۲۰ سؤال اول آن مقیاس حالت اضطراب و ۲۰ سؤال دوم آن صفت اضطراب را می‌سنجد که پس از مطالعه اولیه و بررسی متون مربوط به صفات برای اندازه‌گیری اضطراب دانش‌آموزان استفاده شد. این پرسشنامه یک مقیاس چهار درجه‌ای دارد (تقریباً هیچ وقت، گاهی، اغلب، و تقریباً همیشه) و نشان‌دهنده احساسات فرد است. هنگاریابی این پرسشنامه را مهرام (۱۳۷۲) ۰/۹۰ گزارش کرده است. پایایی این آزمون نیز برای مقیاس رگه اضطراب ۰/۹۰ به دست آمده است (میرنسب، ۱۳۸۰).

روش اجرا

برای انجام پژوهش از بین نواحی آموزش و پرورش اصفهان ناحیه ۲ و ۳ به روش تصادفی خوشه‌ای انتخاب و ۶۰ دانش‌آموز انتخاب شدند و پرسشنامه‌های توکل و خودسنجی اضطراب در اختیار آنها قرار داده شد، تا طبق راهنمای چگونگی پاسخ به هر یک از سؤالات، نظر و احساس خویش را بیان کنند. در برگه راهنمای مربوط به پرسشنامه رهیافت از دانش‌آموزان خواسته شده بود که تمامی پیشامدهایی را که در پرسشنامه مطرح شده است، بررسی و درباره هر کدام واکنش خود را به هر سه قسمت پیشامد بیان کنند (احساس مثبت، بینایین و منفی، نمره ۵ نشان‌دهنده احساس زیاد مثبت بود).

همچنین بر مبنای باور حقیقی خود پاسخ دهند و نه با ملاحظه آنچه ممکن است از نظر اجتماعی جاذب‌بُه بیشتری داشته باشد. در راهنمای پرسشنامه خودسنجی نیز از دانش‌آموزان خواسته شد به علت اینکه در سؤالات طرح شده هیچ پاسخ درست یا غلطی وجود ندارد، بنابراین وقت زیادی را صرف هیچ عبارتی نکنند و برای توصیف حال و احساس خویش درباره هر عبارت با زدن علامت، همه عبارات را صادقانه پاسخ دهند. علاوه بر این در حین پاسخگویی دانش‌آموزان به پرسشنامه‌ها، هر زمان که دانش‌آموزان ابهامی داشتند پژوهشگران با توجه به حفظ شرایط و عدم تأثیرگذاری بر ذهنیت دانش‌آموزان، آنها را راهنمایی می‌کردند.

یافته‌های پژوهش

جدول ۱- نتایج آزمون همبستگی بین محورهای اقدامی و اضطراب

محورهای اقدامی	شخصی	طبیعتی	اجتماعی	تفویضی	توکلی	۰/۰۰
رگه اضطراب اشپلبرگر	۰/۰۰۱	-۰/۱۱۲	۰/۱۹۷	۰/۱۵	۰/۰۰	*

* P< 0.05

همان‌طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود ضریب همبستگی پیرسون بین محورهای اقدامی و اضطراب معنادار نبوده است ($P > 0.05$). بنابراین فرضیه پژوهش دآل بر وجود رابطه بین اضطراب و محورهای اقدامی تأیید نمی‌شود.

جدول ۲- نتایج آزمون همبستگی بین محورهای اقدامی و حالات

محورهای اقدامی	شخصی	طبیعتی	اجتماعی	تفویضی	توکلی	۰/۰۱
امیدواری در مقابل نامیدی	۰/۰۵۶	-۰/۰۳۷	۰/۰۳۵	۰/۱۹	۰/۰۱	*
آرامش در مقابل اضطراب	*۰/۳۸	*۰/۳۰	۰/۲۴	*۰/۴۶	*۰/۰۵	
صبر و تحمل در مقابل اضطراب و عصیان	۰/۰۹	۰/۰۴	۰/۰۹	*۰/۲۸	۰/۲۱	

* P< 0.05

یافته‌های جدول ۲ نشان می‌دهد که ضریب همبستگی پیرسون بین اقدام شخصی، تفویضی و توکلی با حالت آرامش در مقابل اضطراب و اقدام تفویضی با حالت صبر و تحمل در مقابل اعتراض و عصیان، معنادار بوده است ($P < 0.05$).

جدول ۳- نتایج آزمون همبستگی بین محورهای اسنادی و اضطراب

محورهای اسنادی	شخصی	طبیعتی	اجتماعی	تفویضی	توکلی	رگه اضطراب اشپلبرگر
	۰/۰۳۹	۰/۱۸	-۰/۰۴۴	-۰/۲۱۳	*	۰/۷۲

* $P < 0.05$

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که همبستگی به دست آمده از اسناد شخصی و اضطراب معنادار بوده است ($P < 0.05$). بنابراین می‌توان اذعان کرد که فرضیه تحقیق مبنی بر وجود رابطه بین اضطراب و اسناد شخصی تأیید می‌شود.

جدول ۴- نتایج آزمون همبستگی بین محورهای اسنادی و حالات

محورهای اسنادی	شخصی	طبیعتی	اجتماعی	تفویضی	توکلی	امیدواری در مقابل نامیدی
	-۰/۲۸	-۰/۲۸	-۰/۱۹	۰/۱۳	۰/۱۳	۰/۱۳
آرامش در مقابل اضطراب	*	۰/۵۳	۰/۱۶	۰/۰۹	۰/۱۱	*۰/۳۴
صبر و تحمل در مقابل اضطراب و عصیان	*	۰/۰۸	۰/۱	۰/۱۳	۰/۱۸	

* $P < 0.05$

نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد که همبستگی بین اسناد شخصی با حالات آرامش در مقابل اضطراب و صبر و تحمل در مقابل اعتراض و عصیان معنادار می‌باشد ($P < 0.05$). همچنین بین اسناد توکلی و حالت آرامش در مقابل اضطراب در سطح معناداری ($P < 0.05$) ارتباط وجود دارد.

به‌منظور تعیین تفاوت بین محورهای اقدامی از آزمون تحلیل واریانس یکراهه استفاده شد.

جدول ۵- نتایج تحلیل واریانس یکراهه برای داده‌های ۵ گروه اقدامی

F	میانگین مجدورات	درجه آزادی	مجموع مجدورات	منابع تغییر
۱۹/۵۸	۱۳۰۸/۷۱	۴	۵۲۳۴/۸۴	بین گروهها
—	۶۶/۸۵	۵۵	۳۶۷۶/۸۹	درون گروهها
—	—	۵۹	۸۹۱۱/۷۳	جمع کل

* P<0.05

یافته‌های جدول ۵ نشان می‌دهد که F محاسبه شده در سطح (P<0.05) بیانگر وجود تفاوت بین محورهای اقدامی است. به‌منظور تعیین تفاوت بین محورهای اقدامی از آزمون تعقیبی توکی استفاده شد.

جدول ۶- نتایج آزمون توکی برای F حاصل از ۵ گروه اقدامی

اقدام	شخصی	اجتماعی	تفویضی	طبیعتی	توکلی	۰/۱۹
شخصی	—	۱/۷۹	*۷/۰۴	*۹/۵۴	۰/۱۹	۰/۱۹
اجتماعی	۱/۷۹	—	*۵/۲۵	*۷/۷۵	۱/۹۸	۱/۹۸
تفویضی	۷/۰۴	۵/۲۵	—	۲/۵	۷/۲۳	۷/۲۳
طبیعتی	۹/۵۷	۷/۷۵	۲/۵	—	۹/۷۳	۹/۷۳
توکلی	۰/۱۹	۱/۹۸	۷/۲۳	*۲/۵	۰/۰۵	*

* P<0.05

نتایج آزمون توکی نشان‌دهنده وجود تفاوت معنادار بین محور اقدام شخصی با محورهای اقدام تفویضی و طبیعتی، محور اقدام اجتماعی با محورهای اقدام تفویضی و طبیعتی و محور اقدام توکلی با محور اقدام طبیعتی می‌باشد.

به‌منظور تعیین تفاوت بین محورهای اسنادی از آزمون تحلیل واریانس یکراهه استفاده شد.

جدول ۷- نتایج تحلیل واریانس یکراهه برای داده‌های ۵ گروه اسنادی

منابع تغییر	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F
بین گروهها	۶۲۸/۰۲	۴	۱۵۷/۰۱	۲/۳۴
درون گروهها	۳۶۸۴/۲۱	۵۵	۶۶/۹۹	—
جمع کل	۴۳۱۲/۲۳	۵۹	—	—

* $P < 0.05$

یافته‌های جدول ۷ نشان می‌دهد که F محاسبه شده در سطح $P < 0.05$ تفاوت معناداری بین محورهای اسنادی نشان نمی‌دهد. به منظور تعیین تفاوت بین محورهای حالتی از آزمون تحلیل واریانس یکراهه استفاده شد.

جدول ۸- نتایج تحلیل واریانس یکراهه برای داده‌های سه گروه حالات

منابع تغییر	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F
بین گروهها	۱۶۴۸/۷۶	۲	۸۲۴/۳۸	۹/۹۷
درون گروهها	۴۷۱۴/۹۵	۵۷	۸۲/۷۲	—
جمع کل	۶۳۶۳/۷۱	۵۹	—	—

* $P < 0.05$

نتایج جدول ۸ نشان می‌دهد که F محاسبه شده در سطح $P < 0.05$ تفاوت معناداری بین محورهای حالتی نشان می‌دهد. نتایج آزمون توکی نشان‌دهنده وجود تفاوت معنادار بین حالت امیدواری در مقابل نامیدی با حالت آرامش در مقابل اضطراب است. همچنین تفاوت معنادار بین آرامش در مقابل اضطراب با حالت صبر و تحمل در مقابل اعتراض و عصیان در سطح $P < 0.05$ وجود دارد.

جدول ۹- نتایج آزمون توکی برای F حاصل از سه گروه حالات

امیدواری در مقابل نامیدی	آرامش در مقابل اضطراب	صبر و تحمل در مقابل اعتراض و عصيان	امیدواری در مقابل اعتراض و عصيان
۰/۴۴	*۵/۶۹	—	امیدواری در مقابل نامیدی
*۵/۲۶	—	۵/۶۹	آرامش در مقابل اضطراب
—	۵/۲۶	۰/۴۴	صبر و تحمل در مقابل اعتراض و عصيان

* $P < 0.05$

بحث و نتیجه‌گیری

هدف عمده این تحقیق، بررسی رابطه بین توکل به خدا با سطح اضطراب در دانشآموزان دختر دوره متوسطه شهر اصفهان بود. نتایج این تحقیق نشان داد، رابطه معناداری بین توکل به خدا با اضطراب در سطح دانشآموزان دختر دوره متوسطه شهر اصفهان وجود ندارد، ولی به نظر می‌رسد که این نتیجه نمی‌تواند بر نبودن رابطه معنادار بین توکل به خدا با اضطراب در گروههای دیگر از جمله دانشجویان و یا افراد عادی دلالت کند. شاید علت عدمه آن نیز رشدشناختی پایین دانشآموزان بوده است. نکته دیگر در مورد یافته‌های تحقیق آن است که اگرچه بررسیهای انجام شده مربوط به مذهب و بهداشت روانی نشان می‌دهد که دست کم برخی از انواع رفتارهای مذهبی با افزایش سطح سلامت روانی و جسمانی ارتباط دارند یکی از رفتارهای مذهبی که مشخص گردیده با سلامت و تندرستی رابطه دارد، توکل به خدا است که اضطراب را کاهش می‌دهد و در مواردی نیز، اضطراب بالا موجب می‌شود تا فرد به خدا توکل کند. به عبارت بهتر اضطراب باعث می‌شود تا فرد از توکل به خدا به عنوان یک رهیافت مقابله مذهبی بیشتر استفاده کند. این گفته با نتایج تحقیق پرگامنت (۱۹۹۷) همخوانی دارد. آنان معتقدند که اضطراب ممکن است خودتنیدگی زا باشد و موجب ارائه پاسخهای مقابله‌ای از سوی فرد شود. دلیل دیگری که می‌توان مطرح کرد آن است که

توکل به خدا به عنوان رهیافت مقابله مذهبی مؤثر، با اعتقادات مذهبی افراد گره خورده است، افرادی که اعتقادات مذهبی ضعیفی دارند، از این رهیافت مقابله مذهبی نیز کمتر استفاده می‌کنند، لذا اضطراب آنان همواره بیشتر خواهد بود. علاوه بر این می‌توان یافته‌های این پژوهش را با نتایج پژوهش‌های خارجی مقایسه کرد. در این زمینه بیشتر به مقایسه نتایج پژوهش‌ها در قلمرو نقش استنادهای مذهبی و مقابله مذهبی بر سلامت روانی انسان پرداخته خواهد شد.

نتایج تحقیق نشان می‌دهد که: دانش آموزان در اقدام توکلی و اقدام شخصی به ترتیب از سایر محورهای اقدامی بالاتر هستند و در بعد استنادی، استناد مذهبی گرا (توکل به خدا) از محورهای استنادی غیر مذهبی گرا (شخصی، اجتماعی، طبیعتی) میانگین بالاتری دارند. یعنی شرایط و موقعیت‌هایی که در پرسشنامه رهیافت ارائه شده است افراد را به سمت انتخاب استنادهای مذهبی سوق می‌دهند. از میان عواملی که در شیوع بالای استنادی مذهبی نقش داشته‌اند می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

الف) موقعیت‌هایی که در پرسشنامه رهیافت ارائه شده‌اند از لحاظ توانایی آزمودنی مهار نشدنی بوده‌اند به عبارت بهتر، وقایعی که ارائه شدند «رویداد» بودند.

ب) موقعیت‌های ارائه شده، تغییردهنده زندگی بودند و احتمالاً این امر در افزایش استنادهای مذهبی نقش عمده‌ای داشته است. این نتیجه که استنادهای مذهبی در رویدادها و نیز در واقعیت تغییردهنده زندگی بیشتر مطرح می‌شوند با نتایج تحقیق لافر و همکاران (۱۹۹۶) همخوانی دارد.

علاوه بر آن، نتایج این تحقیق با پژوهش پرگامنت (۱۹۹۷) تا اندازه‌ای همخوانی دارند. آنان در تحقیق خود به این نتیجه دست یافتند که در موقعیت‌های منفی آزمودنیها بیشتر به خدا رجوع می‌کنند تا برای موقعیت معنایی پیدا کنند و احساسات خود را درباره رفتار خود و وقایع بیان کنند با توجه به اینکه در این تحقیق نیز تمام موقعیت‌های ارائه شده منفی بودند استنادهای مذهبی (توکل و تفویض) بیشتر از موارد دیگر انتخاب شدند (به نقل از غباری و همکاران، ۱۳۸۲).

همچنین نتایج تحقیق، با یافته‌های وود و همکاران (۱۹۹۹) مغایر است. آنان در تحقیق خود به این نتیجه دست یافتند که مقابله مذهبی (توکل به خدا و جستجوی

آسایش در مذهب) با اضطراب و افسردگی پایین، رابطه دارد. می‌توان دلایلی را برای مغایرت یافته‌های این تحقیق با پژوهش وود و همکاران (۱۹۹۹) ذکر کرد. در واقع وود و همکاران تحقیق خود را روی زنان آفریقایی مقیم آمریکا که مبتلا به HIV بودند انجام دادند. بنابراین آزمودنیهای آنان، بزرگسال بودند و موقعیتی که با آن مواجه شده بودند واقعی بوده است. ولی در این تحقیق آزمودنیها از لحاظ سنی نوجوان و موقعیتهاي ارائه شده فرضی بودند. نتایج این تحقیق را می‌توان با یافته‌های پژوهش دیگری که در ایران انجام گرفته نیز مقایسه کرد. در تحقیقی غباری و همکاران (۲۰۰۲) با هدف تهیه «مقیاس شاخص توکل»، تعداد ۵۱۳ نفر از دانشجویان رشته‌های تحصیلی مختلف را مورد آزمون قرار دادند. در این تحقیق دانشجویان از لحاظ نمره آزمون راهیابی در حوادث و رخدادهای زندگی به سه گروه بالا، متوسط و پایین (گروههای ۳۳ درصدی) تقسیم شدند. نتایج این تحقیق رابطه معناداری بین توکل به خدا با اضطراب در گروه بالا نشان داد. بدین ترتیب که با افزایش توکل به خدا میزان اضطراب دانشجویان متولک کاهش می‌یافتد. همچنین بین توکل به خدا با حالت‌های عاطفی دیگر (صبر و امیدواری) رابطه معناداری ملاحظه شد. یعنی با افزایش نمرات دانشجویان در توکل امیدواری و صبر آنان افزایش می‌یافتد و نیز در هر یک از زمینه‌های سه‌گانه (اقتصادی، سلامتی، حوادث) رابطه توکل به خدا با اضطراب منفی بود و این رابطه در زمینه مسائل اقتصادی و مادی معنادار بوده است. نتایج آزمون T گروههای وابسته نیز نشان داده است که اقدام توکلی به صورت معناداری از سایر محورها بالاتر است و اقدام شخصی بعد از آن قرار دارد. در بعد اسناد نیز اسناد توکلی و تفویضی به طور معناداری از سایر محورهای اسنادی میانگین بالاتری داشتند. نتایج تحلیل واریانس چند متغیره در این پژوهش حاکی از آن است که اثر جنسیت بر هیچ کدام از محورهای اقدامی معنادار نیست و در بعد اسناد نیز اثر جنسیت فقط بر محور اسناد اجتماعی معنادار بوده است و مردان در مقایسه با زنان میانگین بیشتری داشتند. نتایج این تحقیق با یافته‌های پژوهش حاضر در خصوص رابطه بین توکل و اضطراب مغایرت دارد. می‌توان گفت که توکل به خدا در زمینه اقتصادی و مادی باعث کاهش اضطراب دانشجویان می‌شود. علاوه بر این اقدام شخصی و توکلی و نیز اسناد توکلی و تفویضی در دانشجویان به صورت

معناداری از سایر محورها بالاتر هستند. بعضی از یافته‌ها با نتایج این پژوهش در مورد دانش‌آموزان دورهٔ متوسطه یکسان است. اگرچه در تحقیق حاضر بسیاری از مفروضات تأیید نشد، اما این نتایج به معنای رد دیدگاه اصلی این تحقیق نیست. پیشنهاد می‌شود که این پژوهش با شیوهٔ دیگر و با گروههای نمونهٔ متفاوت از نظر فرهنگی و همچنین اجتماعی، اقتصادی و جنسیتی نیز بررسی شود.

منابع

قرآن مجید.

بوالهیری، جعفر. مجتبی احسان‌منش و عیسیٰ کریمی. (۱۳۷۹)، «بررسی رابطهٔ بین عوامل تشن‌زا، میزان توکل به خدا و نشانگان استرس در دانشجویان پزشکی»، *اندیشه و رفتار، مجله روانپردازی و روان‌شناسی بالینی*، ۴ و ۵.

تاجیک، علیرضا. (۱۳۸۳)، «توکل و پیوند آن با معرفت الهی»، *قم، مجلة تخصصی معرفت، شمارهٔ ششم*.

سجادیان، ایلناز و محمدعلی نادی. (۱۳۸۵)، *روان‌درمانگری با معنویت*، تهران، اولین کنگرهٔ بین‌المللی علم و دین.

صولتی دهکردی، کمال. مصطفی نجفی و ربابه نوری قاسم‌آبادی. (۱۳۸۲)، «بررسی رابطهٔ بین نگرش مذهبی، مهارت‌های مقابله و سلامت روانی در دانشجویان علوم پزشکی شهرکرد»، *اسلام و بهداشت روان*، جلد دوم، تهران، نشر معارف.

غباری، باقر. محمد خدایاری. محسن شکوهی. و علینقی فقیهی. (۱۳۸۲)، «رابطهٔ توکل به خدا با اضطراب، صبر و امیدواری در شرایط ناگوار در دانشجویان دانشگاه تهران»، *همایش نقش دین در بهداشت روان*، جلد اول.

غباری، باقر. م نصفت. مرتضی خدایاری. و محسن شکوهی. (۱۳۷۹)، *طرز تهیه مقیاس توکل به خدا و سنجش رابطه توکل با اضطراب در دانشجویان دانشگاه تهران*، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی.

قریشی‌راد، فخرالسادات. (۱۳۸۲)، «نقش مذهب و رویارویی مذهبی در بهداشت روانی»، *اسلام و بهداشت روان*، جلد دوم، تهران، نشر معارف.

کاپلان، اج. و ب سادوک. *خلاصه روانپژوهی - علوم رفتاری، روانپژوهی بالینی*، جلد دوم (ویراست نهم)، ترجمه حسن رفیعی و خسرو سبحانیان، (۱۳۸۳)، تهران، انتشارات ارجمند.

کلارنس، ج. راد. *مباحث عمده در روانپژوهی*، ترجمه جواد وهابزاده، (۱۳۷۰)، انتشارات آموزش انقلاب اسلامی.

مهرام، بهروز. (۱۳۷۲)، *پژوهش هنگاریابی آزمون اضطراب اشپلیبرگر در شهر مشهد*، دانشگاه فردوسی مشهد.

میرنسب، م. (۱۳۸۰). «بررسی رابطه توکل به خدا و رابطه رهیافت‌های مقابله‌ای دیگر با اضطراب و افسردگی در دانش‌آموزان تیزهوش و عادی»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد چاپ نشده، تهران، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی.

BEIT, H. & ARGYLE, M. (1996). *The Psychology of Religion: behaviour belief and experience*, Landon: Routledge.

BJORK, J.P., LEE, Y.S. & COHHEN, H. (1997). Control beliefs and faith as stress moderators for Korean American vs caucasion American Protestant. *American Journal of community psychology*, 25(1), 61 – 62 .

GARTNER, J., LARSON, D.B. & ALLEN, G. (1991) . Religious commitment and mental health: A review of empirical literature. *Journal of psychology and Theory*. 19(1), 6 – 15 .

GORSLUCH, R.L. & SMITH, G.S. (1983) . Attribution of responsibility to God: An Introduction of religios beliefs and outcomes. *Journal for The scientific Study of Religion* . 22(4), 340 – 352 .

KOENING, H. GOCHOEN, J., BLAZER, D.G., KUDELER, H.S., KRISHNAM. K.R. & SILBERT, T.E. (1995). Religious and coping and cognitive Symptoms of depression in elderly medical patients. *Journal of Psychosomatics*, 36(4), 369 – 375 .

KOENING, H.G. et al. (1997) . Religios Coping in the Nursing House: Biopsychosocial Model. *Psychology in Medicine*, Vol 27 , N 4 , PP 365 – 376 A.

- LINDENTHAL, J.J. MYERS, J.K, PEPPRE, M.P.& STERN, M.S. (1970). *Mental status and religious behaviour.*
- LUPFER, M.B., TOLLIVER, D. & JACKSON, M. (1996). Explaining Life-altering occurrences. A test of the God of hypothesis. *Journal for the Scientific Study of Religion*, 35(4). P 379 – 85.
- MINER, M.H. & MCKNIGHT, J. (1999). Religious attribution: Situational factors and effects on coping. *Journal for the scientific study of religion*. 38(2), 274 – 286.
- MENAHEM, AM. (1999). *when therapy Isn't enough: The healing power of prayer and psychotraphy*. chapter 4 .New Jersy.
- PARAGAMENT, K.I. (1997). *The psychology of Religion and coping*. New York: Guilford press.
- PRESSMAN, M.A. & et al. (1990). Religious belief depression and ambulation status in elderly women with broken hips. *AM-J-Psychiatry*. 147, 758 – 760 .
- PARK, C., COHEN, L. & HARB, L. (1990). Intrinsic religiousness and religious coping as life stress moderators for catholics versus protestants, *Journal of personality and social psychology*. 59(3), P 562 – 574 .
- ROBERTS, K. A. (1992) . A sociological overview: mental health implication of religio-c
- SPILKA, B. (1989) . Functional and dys functional roles of religion: An attributional theory. *Journal of Psycholo and chiristianity*. 8(3), 5 – 15 .
- STORK, R. (1971) . Psychopathology and religious commitment. *Review of religious research*. 165 – 76 .
- TAYLOR,S.E. (1991) . *Health psychology* (2 ended). USA:mc graw-Hill.Inc.
- WOODS,T.E., ANTONI, M.H., IRONSON. G.H. & KING, D.W. (1999) . Religiosity is associated wit affective statuse in symptomatic HIV. Infected Aferican American Woman. *Journal of Health Psychology*. 4(3), 312 – 326 .

WALSTON, K.A., MALCARNE, V.L., FLORES, L., HLANSDOTTIR, L., SMITH, C.A., STEIN, M.J., WEISMAN, M.H. CLEMENT, P.J. (1999). Does God determine your health control scale. *Cognitive therapy and Research*, 23(2), 131–142.

تاریخ وصول: ۸۵/۷/۵

تاریخ پذیرش: ۸۵/۱۰/۸